

діяльністю КС, шляхом проведення відповідних перевірок та здійснення аналізу фінансового стану за звітними даними, що подаються КС до Нацкомфінпослуг в терміни, встановлені законодавством. У разі встановлення порушень вимог законодавства про фінансові послуги, Нацкомфінпослуг, в порядку, встановленому відповідними нормативно-правовими актами, застосовує до КС відповідні заходи впливу.

Порядок та умови застосування заходів впливу встановлюються законами України та нормативно-правовими актами Нацкомфінпослуг (Держфінпослуг). Рішення Нацкомфінпослуг щодо застосування заходів впливу у вигляді тимчасової адміністрації є виконавчим документом.

Нацкомфінпослуг може застосовувати такі заходи впливу:

зобов'язати порушника вжити заходів для усунення порушення;
вимагати скликання позачергових зборів учасників фінансової установи;

накладати штрафи в розмірах, передбачених статтями 41 і 43 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»;

тимчасово зупиняти або анулювати ліцензію на право здійснення діяльності з надання фінансових послуг;

відсторонювати керівництво від управління фінансовою установою та призначати тимчасову адміністрацію;

затверджувати план відновлення фінансової стабільності фінансової установи;

порушувати питання про ліквідацію фінансової установи.

Страховий бізнес має багато прогалин, щоб його удосконалити, потрібно посилити контроль та ліквідувати більшість компаній на страховому ринку.

Виходячи з вище сказаного, потрібно звертатися не до суду, як ми звикли, та «тонути» в довгій рутині судових процесів, доказувань та вимогань. Якщо є дійсний факт не правомірних дій СК, потрібно звертатися до спеціальних органів, які не тільки зобов'язують СК до відшкодування, а й застосують санкції. Чим більше буде звернень, тим жорстокіші санкції будуть застосовані.

Лізинг як особлива форма оренди

Валова А.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Сьогодні в Україні існує велика потреба в оновленні модернізації основних фондів вітчизняних підприємств. У зв'язку з цим набуває особливого значення пошук методів, що сприяли б цьому процесові. Одним з таких, найбільш ефективних методів, в Україні може стати лізинг.

Ефективність лізингових угод полягає в інтенсифікації інвестиційного процесу, покращенні фінансового стану підприємств-лізингодержувачів, прискоренні розвитку малого та середнього бізнесу.

Для України лізинг є інноваційним інструментом залучення капіталу, але він має чимале значення в період економічної кризи. Під час економічних потрясінь, обмеженій купівельній спроможності, значному безробітті цей вид

діяльності, завдяки своїй винятковій економічній природі спроможний зробити великий вклад у піднесення і розвитку національної економіки.

Розглядаючи перспективи розвитку лізингових операцій в Україні, необхідно визначити основні її переваги. Для лізингоодержувача це:

- можливість уникнути залучення кредитів для придбання техніки із інших джерел фінансування (у тому числі власних), що дасть можливість використовувати ці джерела для інших потреб;
- достатня гнучкість лізингових платежів (можливість зростаючих, спадаючих виплат, можливість компенсаційних виплат та ін.);
- відсутність витрат, що пов'язані з володінням майном та веденням бухгалтерії, особливо при оперативному лізингу);
- спрощення доступу до використання різноманітної, у т.ч. імпортної техніки, забезпечення її сервісного обслуговування;
- скорочення термінів організації виробництва нової продукції;
- зменшення ризику у випадку введення виробництва нової продукції через можливість повернення обладнання за договором оперативного лізингу [1, с.145].

Для лізингодавця сутність лізингових операцій обумовлює такі їх вигоди:

- зменшення порівняно із кредитуванням ризику неплатоспроможності споживача техніки: у випадку припинення платежів лізингодавець має можливість вилучити обладнання та знов здати його в лізинг або продати;
- отримання лізингового відшкодування (відсотків);
- розширення кола партнерів та встановлення з ними довгострокових тісних взаємовідносин;
- зменшення витрат на страхування об'єкта лізингу, бо операції лізингу вважаються менш ризикованими [3, с.243].

Лізингові фірми від проведення лізингових операцій отримують досить високий прибуток. Крім того, якщо лізингодавцем виступає банк, то він також має свої вигоди:

- розширюється коло банківських операцій, росте число клієнтів і відповідно збільшуються отримувані доходи;
- знижується ризик втрат від неплатоспроможності клієнтів. При здійсненні лізингових операцій банк (або його дочірня лізингова компанія) залишається власником майна, що передано в оренду, і, якщо порушуються умови угоди, може вимагати повернення майна. Дана обставина забезпечує можливість проведення лізингових операцій з клієнтами, у яких нестійке фінансове становище (малі підприємства, фермерські господарства, кооперативи, особи, що займаються індивідуальною трудовою діяльністю і т.ін.);
- банк отримує доходи у вигляді комісійних за лізингом[2, с.267].

Величина лізингових платежів може бути вища, ніж процентна ставка за кредитами. Але в умовах економічної кризи, коли практично відсутнє середнє та довгострокове кредитування, лізинг може бути успішно використаний для вирішення питань капіталовкладень. Дане положення виправдовується також наданням клієнтові, крім позики, машин і устаткування, а також іншого майна, що особливо актуально в умовах існуючого в Україні великого морального і фізичного зносу практично всіх основних фондів[2, с.268].

Враховуючи існуючі переваги і недоліки лізингових операцій, можна зробити висновок про те, що позитивних моментів, притаманних лізингу,

набагато більше, і при державній підтримці, хоча б в період становлення, лізингові послуги стануть ще більш привабливими. В умовах економічної нестабільності в Україні, коли значно знизилося фінансування капітальних вкладень в оновлення основних засобів у зв'язку з недостатністю прибутку підприємств і значним зменшенням виробництва, цей метод фінансування інвестицій є найбільш доцільним і може сприяти збереженню ліквідності більшості підприємств[4,с.28].

Список використаних джерел

1. Урусова З. П. Особливості вітчизняної практики проведення лізингових операцій у сучасному економічному / Урусова З. П., ст. викладач, Любогощінська А. І., магістр// Науковий вісник Запорізького Національного університету. —2010.—№3(7). — с.145—149.
2. Наконечний Б.В. Переваги та недоліки лізингу порівняно з іншими видами інвестиційної діяльності / Наконечний Б.В./Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. —2012. — с.262-270.
3. Ярошевич Н. В. Переваги та недоліки лізингу як виду кредитування засобів виробництва в Україні / К. В. Ярошевич, М. Б. Антонів // Науковий вісник НЛТУ України. — 2009. — № 19. — с. 241 — 246.
4. Карнаушенко А. С. Переваги та недоліки лізингу як виду фінансування інноваційної діяльності підприємств /А.С. Карнаушенко//Науковий вісник Херсонського державного аграрного університету.—2013.—№11. —с.24—32.

Фідуціарність як специфічна ознака договору контокоренту

Копитова О.С., здобувач кафедри цивільного права і процесу НАВС

Одним із завдань сучасного етапу становлення України як правової держави є реформування цивільно-правових засад розвитку товарно-кредитного господарства. Кредит як універсальний важіль економіки супроводжує процеси виробництва, обміну, присвоєння та споживання матеріальних благ. Реалії розвитку ринкових відносин у нашій країні вказують на потребу вдосконалення функціонуючих кредитних механізмів та впровадження нових. Одним із напрямів удосконалення кредитних механізмів слід вважати контокорентні відносини.

Не можна не погодитись із А.В. Кострубою, що принцип свободи договору дозволяє учасникам цивільних правовідносин зробити юридичними фактами в межах правовідносин абсолютно будь-які обставини незалежно від підстави їх виникнення (об'єктивно або суб'єктивно) [1, с. 206].

На думку Р.А. Майданика межі свободи договору можуть визначатись низкою чинників : правовою природою того чи іншого договору, особливими вимогами до суб'єктного складу окремих видів договорів та ін. [2, с. 145]. Обґрунтованою у цьому контексті є позиція І.Ф.Севрюкової, яка вважає, що: визначеність місця певного цивільно-правового договору в системі цивільно-правових договорів надасть можливість виявити не лише його специфічні ознаки, а й з'ясувати правову природу відповідної договірної конструкції, особливості прав та обов'язків його сторін, що надасть можливість створити досконалу договірну конструкцію [3, с.65].

Слід зауважити, що договір контокоренту - це договір, за яким сторони (будь які суб'єкти цивільного права, за винятком держави), що перебувають між собою у тривалих ділових стосунках відкривають єдиний рахунок у фінансовій установі та зобов'язуються не вимагати один від одного виконання занесених на